

Ân Bu Ân Vakit Şimdi

– M.Nihat Malkoç · 19 Aralık 2022

Hicran yurdundayız biz, vuslatımız nihandır
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi
Seferî yolcularız; biz hancı, dünya handır
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

Kavuşmak mı kim bilir, dünya giryan bizlere
Acıyı nûş eyledik, gurbet hicran bizlere
İsmail misaliyiz, canlar kurban bizlere
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

Dik yokuşları aştık, düz yolda şaşiverdik
Bedenimiz dar geldi; sığmadık, taşıverdik
Yorulsak da bir ömür; durmadık, koşuverdik
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

Yüreğin gönderinden sökülünce nişanlar...
Anadan üryan kaldık, tükendi şeref, şanlar...
Her neye nazar etsek perişan, perişanlar...
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

Hangi bağban görmüştür bahçede solmayanı
Ahmaktır var sayanlar elinde olmayanı
Ömür geçmeye meyyal, görmedim dolmayanı
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

Ey ömür dağlar aştın, su gibi akıverdın!
Dünü çabuk unuttun, yarına bakıverdın
Bir hayattan geriye hiçlik bırakıverdın
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

Yaşananlar bir oyun, sanki kumar gibiydi
Kaderin indirdiği sert bir şamar gibiydi
Gözlerim gözlerinden fayda umar gibiydi
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

Gittiğin günden beri hüzün kaldı aynada
Sırlara kadem bastın, yüzün kaldı aynada
Ayağın çekilse de izin kaldı aynada
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

Ne varsa unutuldu, yaşamak bir anlıktır
Ömrün yokuşlarında gündüzler karanlıktır
Servilerin gölgesi, sükûttur, viranlıktır
Dün gitti, yarın yoktur; ân bu ân, vakit şimdi

M. NİHAT MALKOÇ